

Opinia Instytutu Gospodarki Rolnej w sprawie projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji

W związku z przekazaniem do konsultacji publicznych projektem przedmiotowego rozporządzenia Instytut Gospodarki Rolnej przekazuje niniejsze stanowisko:

1. Niedostateczny nadzór weterynaryjny nad sposobami leczenia i rodzajami podawanych leków w odniesieniu do zwierząt gospodarskich oraz do zwierząt, z których pozyskiwane są tkanki lub produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, jest dziś bezpośrednim zagrożeniem zarówno dla bezpieczeństwa żywności, jak i dobrostanu zwierząt oraz środowiska naturalnego (zwłaszcza gleb i wód gruntowych).
2. Inspekcja Weterynaryjna nie ma dziś narzędzi skutecznego przeciwdziałania nadmiernemu i niekontrolowanemu wykorzystywaniu antybiotyków do leczenia chorych zwierząt gospodarskich oraz innych zwierząt hodowlanych. Swoistą luką systemową, która bywa przyczyną nadużyć, niedoinformowania oraz nieskutecznego leczenia jest brak obowiązku stałej obecności książki leczenia powyższych zwierząt w siedzibach stad. Bardzo często dochodzi do sytuacji, że inspektorzy weterynaryjni nie mają dostępu do danych na temat podawanych leków (w tym antybiotyków) bezpośrednio podczas kontroli ad hoc w siedzibie stada. Z drugiej strony w nagłych sytuacjach (przede wszystkim przy gwałtownych zachorowaniach) właściciel stada może nie mieć (lub nie chce ujawniać) pełnych informacji na temat dotychczasowego leczenia osobnika lub osobników.
3. Wprowadzenie numeru seryjnego książki leczenia, który będzie pozwalał na potwierdzenie jej tożsamości z danymi zawartymi w dokumentacji prowadzonej i przechowywanej u lekarza weterynarii, jest kolejnym krokiem na drodze do usprawnienia procesu kontroli i przeciwdziałania pokusie zatajania informacji (przede wszystkim o wykorzystaniu antybiotyków) lub ich fałszowania.
4. Projektowane rozporządzenie należy potraktować jako wyjście naprzeciw wnioskom i zaleceniom Biura ds. Żywności Weterynarii działającego przy Komisji Europejskiej, które wskazywały, że w Polsce powszechne jest uchybienie wymogom przechowywania dokumentacji dot. leczenia zwierząt (przede wszystkim w odniesieniu do producentów mleka) przez okres co najmniej 5 lat.
5. Z uwagi na to, że rozporządzenie, wchodząc w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia, nakłada na ok. 700 tys. gospodarstw nowy obowiązek, tj. przechowywania na stałe kopii samokopiującej się książki leczenia, pojawia się pytanie o czas, w jakim powiatowi lekarze weterynarii przekażą pierwsze nieodpłatne książki hodowcom, którzy są w trakcie leczenia zwierząt. Projekt rozporządzenia nie odpowiada na to pytanie i nie reguluje kwestii ewentualnego sankcjonowania braku książki przy stadzie. Nie określony został tryb (czas i sposób), w jakim powiatowi lekarze dokonają przekazania pierwszych egzemplarzy nowych książek leczenia.

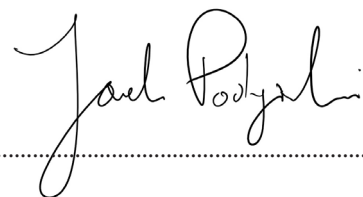

INSTYTUT GOSPODARKI ROLNEJ

---

6. Ponadto projektodawca nie określił zasad, jakie będą obowiązywały gospodarzy, którzy będą musieli pozyskać nowe księgi. Pozostaje pytanie: Czy, w związku z określonym w Ocenie SkutkówΣ Regulacji kosztem wyprodukowania księgi na poziomie 10 zł, gospodarze będą mogli je nabywać po takiej właśnie cenie?

Mając powyższe na uwadze Instytut Gospodarki Rolnej wyraża pozytywną opinię, z zastrzeżeniem oczekiwania doprecyzowania kwestii zawartych w petitum.

Jacek Podgórski
Dyrektor

